నిద్రలో మీ అబ్బాయి గొడవ ఉందా? చావు గొడవ, పుట్టుక గొడవ ఉందా? నీ శరీరం గొడవ ఉందా? ఏదీ లేదు. శరీర ధ్యాస వచ్చినప్పుడు మీ అబ్బాయి గొడవ గాని ఈ శరీరం నీవు కాదు అని నీకు తెలిసినప్పుడు అబ్బాయి గొడవలేదు. శరీరాన్ని బట్టి ఇవి అన్నీ వస్తున్నాయి. నిద్రావస్థలో ఎలా ఉన్నావో జాగ్రదవస్థలో కూడా అలా ఉండటం నేర్చుకొంటే ఏ గొడవలు ఉండవు. మనకు తెలిసిన ఈ మూడు అవస్థలు జాగ్రదవస్థ, స్వప్నావస్థ, గాఢనిద్ర ఇవి మూడూ నిజం కాదు. ఈ మూడు అవస్థలకు అతీతంగా ఒక వస్తువు ఉంది. దానిని తెలుసుకొంటే నిజం ఏమిటో నీకు తెలుస్తుంది. ఈ సంసారం, నేను, నాది, ఈ లోకం అన్నీ కూడా అహంభావన నుండి వచ్చినవే. అహంభావన అణిగిపోతే ఏదీ లేదు. నిద్రావస్థలో అహంభావన అణిగిపోతుంది. అందుచేత అక్కడ ఏ గొడవ లేదు. ప్రతీ మానవుడికి దుఃఖాన్ని తీసుకొని వచ్చేది అహంభావనే కదా అది ఏ జన్మలో వచ్చింది అని ఆచార్యుల వారిని అడిగారు. అది నీకు ఏ జన్మలో వచ్చిందో చెప్పలేను. దానికి ఆది లేదు కాని అంతం ఉంది. విచారణ చేస్తే అది పోతుంది కాబట్టి దానికి అంతం ఉంది. అంతం చూసుకో ఆది గొడవ ఎందుకు అని చెప్పారు. నీ స్వరూపమే ఈశ్వరుడు. దానినుండి నిన్ను వేరు చేసేది అహంభావన. అహంభావన తొలగించుకొంటే అహంభావన లేనప్పుడు ఏదిగా ఉన్నావో అదిగా ఉంటావు. అహంభావన పోగొట్టుకోవటం నీకు ఇష్టంలేదు ఎందుచేతనంటే అదే నీవు అనుకొంటున్నావు. అది పోతే నీవు పోవు, నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. అది పోతే చైతన్యం మిగులుతుంది. అదే శాంతి, అదే ఆనందం అదే చావులేని స్థితి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-5-2000, మల్కిపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతునికి అసలు రూపంలేదు. రూపంలేకపోవటమే ఆయన రూపం. మనం రూపంతో తాదాప్యం పొందుతున్నాము కాబట్టి రూపంలేని సత్యవస్తువును మనం పట్టుకోలేము. అందువలన ఉపాసనకోసం రాముడిని నేను, కృష్ణుడిని నేను, కుమారస్వామిని నేను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఉపాసన లేకపోతే ఏకాగ్రతరాదు, పవిత్రతరాదు, మోక్షంరాదు. మనపూర్వజన్మ సంస్కారాన్నిబట్టి ఒకోరూపం మనలను ఆకర్షిస్తుంది. మనం రూపంతో తాదాప్యం పొందుతున్నంతకాలం రూపంలేని వస్తువును మనం పొందలేము. మనకుసపోర్టుకావాలి. ఆసపోర్టు కోసమే గురువునుగాని, అవతార

పురుషుడినిగాని మనం ధ్యానంచేయాలి. సత్యవస్తువు, మరణంలేనివస్తువు మన హృదయంలో ఎక్కడో లోతులలో ఉంది. అంతలోతులలోనికి వెళ్ళటానికి ఇప్పడు మనకు ఉన్న అభ్యాసం, వైరాగ్యం చాలదు. అభ్యాసం, వైరాగ్యం పెంచుకోవాలి. మనకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనంతినే తిండివిషయంలో, చేసే స్నేహాల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనం మాట్లాడేమాటలకు మనం బాధ్యత వహించాలి లేకపోతే నోరుమూసుకొని కూర్చోవాలి. మనం భక్తిలో అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే మనం మాట్లాడే మాటల విషయంలో, చేసే పనుల విషయంలో బాధ్యతగా ఉండాలి. కొంతమంది గాలిమాటలు మాట్లాడతారు వారికి ఏమీ బాధ్యత ఉండదు. అలా ప్రవర్తించకూడదు. భగవంతుడు మన ఉపాధి ద్వారా ఏపని అయితే మనకు అర్పించాడో అది బాధ్యతగా చేస్తే మనకు ప్రారబ్దం నశిస్తుంది, వస్తువు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. ఇప్పడు మన శరీరం మనకు ఎలా ఎరుకలో ఉందో అలా లోపల ఉన్న సద్వస్తువు అంత డైరెక్టుగా మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది.

మనం పనిదొంగలుగా ఉండకూడదు. ఈ శరీరం చనిపోయేవరకు అనేక అనుభవాలు వస్తాయి. పొందవలసిన అనుభవాలు పొందేవరకు, తినవలసిన మొట్టికాయలు తినేవరకు మనకు చావురాదు. ఈలోపు కంగారుపడి చావువస్తే బాగుండును అనుకొన్నా చావురాదు. అందరిచేత మాటలు అనిపించుకొంటే గాని మనకు బుద్ధిరాదు. మనకు అనేకరకాల అనుభవాలు కలుగుతాయి. అన్ని అనుభవాలను సమానంగా తీసుకోవాలి. ఆ అనుభవాలనుండి పాఠాలు నేర్చుకొంటే మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది, జ్ఞానం కలుగుతుందిగాని పాండిత్యం వలన జ్ఞానం రాదు. ఇప్పడు మనం దేహంగా జీవిస్తున్నాము, మనస్సుగా జీవిస్తున్నాము. అనుభవాలనుండి పాఠాలు నేర్చుకొంటే చైతన్యంగా జీవించేశక్తి మనకు కలుగుతుంది. భగవంతుడు ఒకోసారి కష్టాలను పంపుతాడు అవి మనకు వరాలు అనే సంగతి మనకు తెలియటంలేదు. మన చైతన్యస్థాయిని పెంచటంకోసం ఆ కష్టాలను పంపుతాడు. అందువలన ఇతరులను విమర్శించకుండా మీ ప్రారబ్దాన్ని మీరే విమర్శించుకొని అందులోనుండి పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. అలా పాఠాలు నేర్చుకొంటే వివేకం పెరుగుతుంది, వైరాగ్యం పెరుగుతుంది, హృదయంలో భగవంతుడు ఎంతలోతులలో ఉన్నాడో అంతలోతులలోనికి వెళ్ళటానికి మనకు శక్తి కలుగుతుంది. ఈ పంచభూతాలను ఎవడైతే నియమిస్తున్నాడో వాడే ఈ జీవుడిని కూడా నియమిస్తున్నాడు. ఈ లోకానికి యజమానికూడా ఆయనే. ఆయనకు శరణాగతి పొందితే ప్రారబ్దం నిన్ను ఏమీ చేయలేదు. ప్రారబ్దం అనుభవించటానికి

దొంగనేను ఉండాలి. ఆ దొంగనేనును తీసుకొని వెళ్ళి ప్రభువుపాదాల దగ్గర ఉంచితే ప్రారబ్ధం అనుభవించేవాడు ఇక ఉండడు. సబ్జక్టు సరిగా అర్థం చేసుకోవాలి. సబ్జక్టు నీకు ప్రోపర్‌గా అర్థమవుతూ ఉంటే నీకు ధనం ఉన్నాలేకపోయినా, పాండిత్యం ఉన్నాలేకపోయినా జీవించి ఉన్నంతకాలం సుఖంగా జీవించవచ్చు. నేను ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నాను అంటే నీవు ఇంకా శరణాగతి పొందలేదు అని అర్థం.

ధ్యానం చేసినా, జపం చేసినా, విచారణ చేసినా మనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తుంది, మనస్సు సూక్ష్మమవుతుంది. మనస్సు నిర్మలమవుతుంది. జపం చేయగా చేయగా ఉపయోగంలేని తలంపులు ఆగిపోతాయి. మనం తలంపువచ్చాక మాట్లాడతాము, తలంపువచ్చాక పని చేస్తాము. ఎప్పుడైతే మనకు ఉపయోగంలేని తలంపులు రావో ఉపయోగంలేని మాటలు మాట్లాడము, ఉపయోగంలేని పనులు చేయము. తలంపుల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉంటే శరీరం చనిపోయిన తరువాత ఏమౌతాము అనేగొడవ అటు ఉంచండి ముందు జీవించి ఉన్నంతకాలం ఇక్కడ సుఖంగా ఉంటాము. సబ్జక్టు మీకు అర్థమవుతూ ఉంటే పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా మీరు సుఖంగా జీవించవచ్చు. కొంతమంది చనిపోయేవరకు కబుర్లతో కాలక్షేపం చేసేస్తారు, క్రియాత్మకంగా ఏమీ ఉండదు. కబుర్ల వలన మీరు ఐశ్వర్యాన్నే సంపాదించలేరు, మోక్షం ఎలా వస్తుంది. కొంతమంది ఎంతసేపు ఎవరో ఒకరిని విమర్శిస్తూ కాలక్షేపం చేస్తారు, వారి వలన ఏమీ అవ్వదు అటువంటి వారిని చూసి మన మనస్సు పాడుచేసుకోకూడదు. అనుభవం రావటం చాలాకష్టం, అనేక జన్మలలో కష్టపడి ప్రాక్టీసుచేస్తేగాని అనుభవం రాదు. ఎవరి అనుభవం వారిది, ఒకరి అనుభవం మరొకరికి రాదు. సత్పురుషులు దగ్గరగా ఉన్నప్పటికి మనకు పుణ్యబలం లేకపోతే వారితో స్నేహం చేయలేము. సత్పురుషులను పట్టుకొని వేలాడుతూ ఉంటే వారి సహవాసంవలన నీకు మోక్షం వచ్చేస్తుంది. జపంవలన, ధ్యానం వలన, విచారణవలన బుద్ధిసూక్ష్మత పెరుగుతుంది. బుద్ధిసూక్ష్మత పెరిగేకొలది పదార్థంలోనుండి పరమార్థంలోనికి వస్తారు. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. మనస్సుకు ఏకాగ్రత పెరిగేకొలది ఆ ఆకర్షణలనుండి బయటకు వచ్చి పరమాత్మవైపుకు, హృదయం యొక్క లోయలలోనికి ఉపసంహరింపబడుతూ ఉంటుంది. అప్పుడు మనస్సు దేనిని తలపోయదు. పరమాత్మ రుచి దానికి తెలిసినప్పుడు ఎక్కడికైనా పో అన్నా అదిపోదు. వాసన యొక్క వేగం వలన హృదయంలో సత్యవస్తువు ఉన్నప్పటికి అది మనకు తెలియటంలేదు. ఏవాసన అయితే మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడుతోంది ఆ వాసనను పట్టుకొని దానిని తొలగించుకొంటే ఈ శరీరం ఉండగానే సత్యవస్తువు మీక

వ్యక్తమవుతుంది

రోజుకు ఎన్ని గంటలు ధ్యానం చేయమంటారు అని అడుగుతున్నారు. దానికి భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ప్రత్యేకంగా చేసేది ఏమిటి? నీ స్వభావమే ధ్యానం కదా. లోపల ధ్యానం జరుగుతూనే ఉంటుంది, ఆ ప్రవాహాన్ని నీవు పట్టుకోవాలి. మనస్సు అణగితే ఆ ప్రవాహం నీకు తెలుస్తుంది. మీరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, ఎన్ని జన్మలలో పుణ్యకర్మలు చేసినా, అధ్యయనం చేసినా సాక్షాత్కారం అనేది హృదయంలోనే కలగాలి. అనేక జన్మలు సాధకులుగా ఉంటే ఏదో జన్మలో వాడికి హృదయంలో తళుక్కున ఆత్మసాక్షాత్కారం అవుతుంది. మోక్షం పేరు మీద కుటుంబాన్ని త్యజించి పారిపోవటం ధర్మమేనా అని అడుగుతున్నారు. త్యజించటం, త్యజించకపోవటం అనేది మనచేతులలో లేదు. దేహప్రారబ్దమును బట్టి అది జరుగుతుంది. దేహప్రారబ్దంలో మనం ఎక్కడ ఉండాలో అక్కడ ఉంటాము. ధర్మం అంటే కుటుంబంకోసం మనస్వార్థాన్ని త్యాగం చేయాలి, గ్రామం కోసం కుటుంబం యొక్క సౌఖ్యాన్ని త్యాగం చేయాలి. దేశంకోసం మన గ్రామం యొక్క సౌభాగ్యాన్ని త్యాగం చేయాలి. ప్రపంచం కోసం దేశ సంపదను త్యాగం చేయాలి. అది ధర్మం. కాని ఆత్మజ్ఞానం కోసం, మోక్షంకోసం అవసరమైతే ప్రపంచాన్ని త్యజించు. కొంతమందికి విచారణ అక్కరలేదు, ధ్యానం అక్కరలేదు, ధర్మం అక్కరలేదు, బజారు నుండి ఏదైనా తెచ్చుకొంటే అంతావాళ్ళే తినేస్తారు. ఇంటిలోనివారి గొడవే వారికి ఉండదు. ఇంకవారికి భక్తి ఏమిటి? వారికి ధర్మం ఏమిటి? ధర్మం అంటే మన డ్యూటీ మనం సక్రమంగా చేయటం, శరీరం ఎక్కడ ఉంది అనేది ప్రధానం కాదు. భగవంతుడు నీకు ఏ డ్యూటీ అయితే అప్పగించాడో నీవు దానిని సక్రమంగా చేయటం. మన డ్యూటీ మనం సక్రమంగా చేస్తే మనలను చూసి ఇతరులు కూడా సక్రమంగా పనిచేస్తారు.

కర్తృత్వం ఉన్నంతకాలం కోరికలు వస్తూనే ఉంటాయి. కర్తృత్వబుద్ధి నశించి ఆత్మబుద్ధి కలిగే వరకూ కోరికలు రాకుండా ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. మనం కుటుంబాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయినా మన మనస్సు మనకూడా వస్తుంది, మన అలవాట్లు మనకూడా వస్తాయి. సంసారం అంటే కుటుంబం కాదు. మనస్సే సంసారం. మనస్సు నశిస్తే సంసారం లేదు. తగిన మెచ్యూరిటీ లేకుండా గృహాన్ని త్యాగం చెయ్యకూడదు. గృహాన్ని ఎప్పుడు త్యాగం చేయాలంటే మరల గృహం నీకు జ్ఞాపకం రాకూడదు. నీపట్ల ఎదుటివారు ఎలా మాట్లాడితే నీకు ఇష్టం ఉండదో నువ్వుకూడా ఇతరుల పట్ల అలా మాట్లాడకూడదు. ఇంట్లో పేచీలకు, చిక్కులకు అన్నింటికి అహంకారమే కారణం. అహంకారం అణిగిపోతే అన్నీ అణిగిపోతాయి.

అహంకారాన్ని పెంచుకోవద్దు, దాని మూలాన్ని వెదుకు. దాని మూలంలోనే ఆత్మ ఉంది. అహంకారం యొక్క మూలం తెలియకుండా ఆత్మ తెలియదు, నీకు మోక్షస్థితి రాదు. అహంకారాన్ని దానిమూలం వరకు ఉపసంహరించుకొంటూ వెడితే అప్పుడు ఆత్మ తెలియబడుతుంది. దానిని ఉపసంహరించకపోతే ఏదో పేచీలు పెడుతూనే ఉంటుంది. భగవంతుడు ఏ వాక్యం అయితే చెప్పాడో దానిని శ్రద్ధగా శ్రవణంచేయాలి, దానిని ధ్యానం చేయాలి, ఆ వాక్యం యొక్క విలువ తెలియాలి. జ్ఞానుల యొక్క బోధలు అహంకారన్ని అణచగలవు. వాటిని విశ్వసించి ప్రాక్టీసుచేస్తే అహంకారం పల్చబడి దాని మూలంలోనికి వెళ్ళిరాలిపోతుంది. అప్పుడు దాని మూలంలో ఉన్న చైతన్యం నీకు తానుగా వ్యక్తమవుతుంది.

ఏనుగు నిద్రపోతూ ఉంటే దానికి సింహం స్వప్నంలోనికి వస్తే వెంటనే మెలుకువ వస్తుంది. అజ్ఞానంలో నిద్రపోయే జీవుడికి గురువు అనుగ్రహం సింహం వంటిది. గురువు అనుగ్రహం లేకపోతే అజ్ఞానంనుండి బయటకు రాలేము. గురువు అనుగ్రహం ఎంతకాలానికి లభిస్తుంది అని అడుగుతున్నారు. గురువు అనుగ్రహం ఎప్పుడు లభిస్తుంది అని తెలుసుకోవటం వలన నీకు ఏమి కలిసివస్తుంది. దానికి టైములేదు. గురువుకు శరణాగతి పొందటమే. శరణాగతి పొందినవాడిని ప్రారబ్ధం ఏమీ చేయలేదు. ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి పొందాలనుకొనేవారికి సహనం అవసరం. ప్రపంచాన్ని చూచేవాడు ఎంతనిజమో చూడబడేది కూడా అంతేనిజం. చూచేవాడిని తీసేస్తే చూడబడేది ఏదీలేదు. అంతా తానే. మన హృదయంలో శాంతి సముద్రం ఉన్నప్పటికి అహంకారం వలన అది మనకు అందటం లేదు. మన హృదయంలో ఉన్న శాంతి మనకు అందేవరకు బయట మనుషుల మీద, వస్తువుల మీద సుఖంకోసం ఆధారపడి ఉంటాము. ఈ అనుబంధాలు ఏదో రోజు తెగిపోతాయి, ఈ అనుబంధాలు దుఃఖాన్ని తీసుకొనివస్తాయి. ఇతరుల మీద ఆధారపడిన సుఖం స్వతంత్రమైనదికాదు. హృదయంలో ఉన్న శాంతి మాత్రమే స్వతంత్రమైనది. ధనం సంపాదించటంకంటే, విద్యను సంపాదించటంకంటే మానవుడు తన స్వభావం మార్చుకోవటం చాలాకష్టం. స్వభావం మనకు ఎలా ఏర్పడుతుంది అంటే మనకోరికలను బట్టి, వాసనలను బట్టి, పూర్వజన్మలలో మనం చేసిన పనులనుబట్టి మనకు స్వభావం ఏర్పడుతుంది. ఆ స్వభావం మార్చుకోవటం చాలా కష్టం స్వభావం మార్చుకొంటేగాని నీ ముఖం మోక్షం వైపుకు తిరగదు. స్వభావం మార్చుకోవటానికి ఎంతో సహనం ఉండాలి, ఎందుచేతనంటే తనతో తను పోరాడాలి. స్వభావం మారాలంటే స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వరకటాక్షం ఈమూడూ ఉండాలి. ఏమాటవింటే మీకు వివేకం కలుగుతుందో, మీకు శాంతి కలుగుతుందో ఆ మాటలనే శ్రవణం చేయాలి, వాటినే మననం చేయాలి, ధ్యానం చేయాలి. భగవంతుడు వేరు,

ఆయన చెప్పిన మాట వేరు కాదు. రెండూ సమానమే. భగవంతుని హృదయమే ఆ మాట. ఆ మాటను ధ్యానం చేసినా మీకు శాంతి కలుగుతుంది. శాంతిని పోగొట్టుకోవద్దు. ప్రపంచంలో శాంతితో సమానమైన వస్తువు ఏదీ లేదు. పరమాత్మయొక్క స్వరూపమే శాంతి. అది మన హృదయంలో ఉంది. అది మనకు అందకపోవటానికి కారణం అహంకారము. దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు. దానిని తీసి ప్రక్కన పెట్టటానికి వైరాగ్యం ఉండాలి.

మనకు ఏదైనా వాసన ఉంది అనుకోండి. శరీరం శవం అవ్వకముందే ఆ వాసన యొక్క వేగాన్ని తొలగించుకోలేము అనుకోండి, మన శరీరాన్ని జలగపట్టుకొంటే ఎలా పీడిస్తుందో అలాగ మరణానంతరము వాసన ఆ జీవుడిని పీడిస్తుంది. సాధ్యమైనంత వరకు పరమేశ్వరుని పాదాలను ఆశ్రయించి వాసనను ఇక్కడే పోగొట్టుకోవాలి. వాసన ఇప్పుడు నశించకపోతే నిప్పు మీద చెయ్యివేస్తే ఆ చెయ్యికాలి ఎంత బాధపెడుతుందో మరణానంతరము వాసన ఆ జీవుడిని అంతబాధ పెడుతుంది. అందుచేత ఇప్పడే వాసనను తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఒక్క కర్ణుడు వలన యుద్ధాన్ని జయించవచ్చు అనుకొన్నాడు ధుర్యోధనుడు. అటువైపు సారధి పరమాత్మ, జీవకోటికి కంట్రోలర్ ఆయనే. ధుర్యోధనుడు పదార్ధాన్ని చూస్తున్నాడు గాని పరమార్ధాన్ని చూడటంలేదు. ఈ మేటర్ అంతా కూడా పరమాత్మ కంట్రోల్‌లో ఉంది అన్న సంగతి ధుర్యోధనుడు మిస్ అయ్యాడు. ధుర్యోధనుడు పరమాత్మ అయిన కృష్ణుడిని ఎలా మిస్ అయ్యాడో కర్తృత్వం పెట్టుకొంటే మనం కూడా అలా మిస్ అవుతాము.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-5-2000, సిద్ధాంతం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

బహుజన్మలలో పుణ్యకర్మలు చేస్తే, బహుజన్మల యొక్క సాధనాఫలితంగా, బహుజన్మల యొక్క విచారణాఫలితంగా ఏదో ఒక జన్మలో నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. సాధనకు అనేక జన్మలు పట్టినా జ్ఞానం రావటానికి అనేక జన్మలు పట్టదు, కొన్నిక్షణాలలో జ్ఞానం వస్తుంది అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. తల్లిని గౌరవించు, తండ్రిని గౌరవించు, గురువుని గౌరవించు, అతిథిని గౌరవించు అదికూడా సాధనలో ఒకభాగము అని ఉపనిషత్‌లలో చెప్పాడు. మీకు తెలిసిన విద్య, మీరు నేర్చుకొన్న విద్య ఎవరైనా శ్రద్ధగలవారు అడిగితే బోధించండి, అందులో అశ్రద్ధ పనికిరాదు, శ్రద్ధగా బోధించండి.